

Bikubenfondens atelierprogram præsenterer:

JULES FISCHER

Jules Fischer udgør en ud af tre kunstnere, der lige nu er aktive i Bikubenfondens atelier-program. De* er uddannet fra Det Kongelige Danske Kunstakademi i 2017 og har derudover studeret Dans og Koreografi på Den Danske Scenekunstskole samt Art and Social Practice på Portland State University. Denne baggrund danner fundamentet for en helt særlig praksis, der ifølge kunstneren selv nok godt kan betegnes "en anelse uortodoks".

Jules Fischer & Anna Moderato – Zombiehånd (2018)

Jules arbejder med det, man kalder *delegeret performance*, som kort sagt betyder, at kunstneren ikke selv performer i sine værker. Arbejdet består i stedet i at opfinde og udvikle alle dele af det pågældende værk – fra rum, lyd og lys til fysiske rekvisitter – for herefter, i samarbejde med sine performere, at få alle komponenterne til at spille sammen.

"Det er typisk samspillet mellem flere kroppe og dermed et blik på fællesskabet, der kommer til udtryk i mine værker. I virkeligheden tror jeg, det er sådan min performancepraksis er opstået – jeg har erfaret, at det ikke er muligt at vise det, jeg vil vise, med kun én krop."

* Jules Fischer er non-binær, og dette er en vigtig del af kunstnerens praksis. Efter Jules' eget ønske anvendes derfor pronomenerne *de* og *deres*.

Jules Fischer og Anna Moderato – Zombiehånd (2018)

Grundet sin kunstneriske placering i krydsfeltet mellem koreografi og billedkunst, var Jules i første omgang usikker på, om denne arbejdsform matchede rammen for Bikubenfondens atelier-program. For gav det overhovedet mening at have en performancepraksis her?

"Men jeg kom frem til, at ligegyldigt hvilket medie, du arbejder med, så har du brug for arbejdsro og et sted, hvor der er plads til at trække vejret. Det betyder vildt meget at vide, hvor man skal tage hen om morgenen – og at have et sted, hvor man bliver taget seriøst."

Ud over arbejdsro og struktur, giver atelieret kunstnerne mulighed for at arbejde mere materialeorienteret, og Jules har bl.a. planer om at udnytte den gode plads til at sy dragter til kommende performances. Hvad disse konkret vil udmunde i, er dog endnu ikke fastlagt. Lige nu bruger de størstedelen af sin tid i atelieret på at lede efter et sted, hvor det næste værk kan udfolde sig, da det i høj grad er bestemmende for den videre arbejdsproces:

"En af de ting, som også er meget kendetegnende for min praksis, er, at den er meget stedsspecifik. Mine værker tager altid udgangspunkt i det pågældende rum."

Jules Fischer – Romance (2018)

Jules Fischer & Anna Moderato – I am no one (2017)

Det er imidlertid ikke kun rum og sted, Jules henter inspiration i. Idéerne til sine værker kan for så vidt opstå når som helst, hvor som helst, og får kunstneren først øje på noget i sine omgivelser, er der sjældent langt fra tanke til handling:

"Forleden dag, da jeg kom cyklende på Tagensvej, passerede jeg en frisørsalon. Jeg får så øje på den her fyr, der står ude foran. Han har fået lagt en ansigtsmaske – du ved, sådan en, der klistrer til hele ansigtet. Men samtidig var han også en mega hård dude at se på. Og lige idet jeg passerer ham, begynder det pludselig at tordne. Det var bare et virkelig godt billede, en virkelig god komposition."

Trods oplevelser som denne kan synes så godt som umulige at gengive i ord, er det vigtigt for Jules at få dem nedfældet på papir. På den måde sikrer de, at den specifikke følelse eller tanke, der opstod i øjeblikket, forbliver præsent og dermed tilgængelig for senere kunstnerisk udfoldelse.

Læs mere om Jules' praksis her: www.julesfischer.com

Læs mere om Bikubenfondens atelierprogram her:
www.bikubefonden.dk/bikubefondens-atelierprogram

Jules Fischer og Anna Moderato – Zombiehånd (2018)